

שבת דף צז

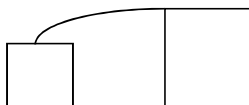
שאלה רבה על הזורק

למטה מי' מחלוקת		למעלה מי' מחלוקת	למטה מי' מחלוקת	למעלה מי' מחלוקת
ר' עקיבא - חכמים - פטור	דברי הכל פטור	דברי הכל חייב	ר"ע חייב	חכמים - פטור
קלוטה דמי כהונחה דמי	קלוטה דמי כהונחה	קלוטה דמי כהונחה	לומדים זורק ממושיט	לא לומדים זורק ממושיט

המחלוקת ב-	ההוכחה
רב המנונא למטה מי'	ברייטא - מרשות היחיד לרשות היחיד ועובר ברשות הרבים עצמה, רבי עקיבא מחייב, וחכמים פוטרם באיזה מקרה מדברת הברייטא? למטה מי' טפחים במעביר למטה מעשרה הוא דמחייב, בזורק, ולמטה מעשרה הוא דמחייב למעלה מעשרה לא מחייב? דחייה: והאמר רבי אלעזר: המוציא משוי למעלה מעשרה - חייב, שכן משא בני קהת! שמע מינה: בקלוטה כמה שהונחה פליגי - שמע מינה
ר' אלעזר למעלה מי' ולמטה מי'	ברשות הרבים עצמה = להודיעך כחן דרבנן שפוטרם אף במקרה הזה
רב חלקיה בר טובי מג' עד י' טפחים	בתוך שלשה - דברי הכל חייב, למעלה מעשרה - אינו אלא משום שבות, ואם היו רשויות שלו - מותר. משלשה ועד עשרה - רבי עקיבא מחייב וחכמים פוטרין.

אמר מר: אם היו רשויות שלו - מותר.

קושי על רב מברייטא זו: לימא תהוי תיובתיה דרב; דאיתמר: שני בתים בשני צדי רשות הרבים, רבה בר רב הונא אמר רב: אסור לזרוק מזה לזה, ושמואל אמר: מותר לזרוק מזה לזה! (ברור ששמואל מתיר בגלל ששייך לאותו בנאדם – אחרת איך היה פוטר? ואם כן, איך רב אוסר)
תירוץ: ולאו מי אוקימנא לההיא כגון דמידלי חד ומתני חד, דזימנין נפל ואתי לאתויי.

נסיונות להבין המקור לדין לבד

1. לפי שאי אפשר לה לרשות הרבים שתילקט במלקט וברהיטני

דחייה

- אי הכי - שלשה נמי
- סוכה המשלשל דפנות מלמעלה למטה, אם הן גבוהין מן הארץ שלשה טפחים - פסולה הא פחות משלשה - כשרה

2. משום דהויא לה מחיצה שהגדיים בוקעין בה

דחייה: תינח - למטה, למעלה - מאי איכא למימר?

3. הלכתא גמירי לה.

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

דעותיו של רבי:

תנו רבנן: **מרשות הרבים לרשות היחיד באמצע, רבי מחייב וחכמים פוטרין.**
רב שמואל דאמרי תרווייהו:

לא חייב רבי אלא ברשות היחיד מקורה, אבל שאינו מקורה - לא.
דאמרינן: ביתא כמאן דמליא דמי.

עוד הלכה בשם רבי: אמר רב חנא אמר רב יהודה אמר שמואל: מחייב היה רבי שתיים, אחת משום הוצאה, ואחת משום הכנסה.

קושי: יתיב רב חנא וקא קשיא ליה: למימרא דמחייב רבי אתולדה במקום אב, והתניא, **רבי אומר: דברים הדברים אלה הדברים - אלו שלשים ותשע מלאכות שנאמרו למשה בסיני!**
תירוץ: אמר ליה רב יוסף: מר אהא (על מקרה של רה"ר לרה"ר דרך רה"י) מתני לה וקשיא ליה דרבי אדרבי, און אדרבי יהודה מתנינן, ולא קשיא לן.

חיזוק 1 לתירוץ: דתניא: **מרשות היחיד לרשות הרבים ועבר ארבע אמות ברשות הרבים, רבי יהודה מחייב וחכמים פוטרין.** אמר רב יהודה אמר שמואל: מחייב היה רבי יהודה שתיים, אחת משום הוצאה ואחת משום העברה.
דאי סלקא דעתך חדא הוא דמחייב - מכלל דרבנן פטרי לגמרי? הא אפיק לה מרשות היחיד לרשות הרבים!

דחיית החיזוק: ממאי? דילמא לעולם אימא לך: רבי יהודה חדא הוא דמחייב, ורבנן פטרי לגמרי. והיכי משכחת לה - כגון דאמר עד דנפקא ליה לרשות הרבים תנח.

ובהא קמיפלגי,

דרבי יהודה סבר: ורבנן סברי:
אמרינן קלוטה כמה שהונחה לא אמרינן קלוטה כמה שהונחה
ואיתעבידא ליה מחשבתו ולא איתעבידא ליה מחשבתו

אבל אתולדה במקום אב לא מחייב רבי יהודה.

חיזוק 2 לתירוץ: דתניא: **רבי יהודה מוסיף אף השובט והמדקדק.** אמרו לו: שובט - הרי הוא בכלל מוסף, מדקדק - הרי הוא בכלל אורג. מאי לאו - דעבדינהו לתרווייהו בהדי הדדי, ושמע מינה: מחייב היה רבי יהודה אתולדה במקום אב.

דחיית התירוץ: ממאי? דילמא לעולם דעבדה להא לחודה והא לחודה, ורבי יהודה אתולדה במקום אב לא מחייב.

ובהא קמיפלגי

דרבי יהודה סבר: הני אבות נינהו, ורבנן סברי: הני תולדות נינהו.

חיזוק לדחייה: תדע: דקתני רבי יהודה מוסיף. אי אמרת בשלמא אבות, מאי

מוסיף - מוסיף אבות. אלא אי אמרת תולדות - מאי **מוסיף?**

עוד חיזוק שר' יהודה לא מחייב שתיים על הוצאה והכנסה: איתמר נמי, רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו: לא חייב רבי יהודה אלא אחת.

קושי על התירוץ הראשון (של רב יוסף): אמר ליה רבינא לרב אשי: ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא דמחייב היה רבי יהודה שתיים, אי להכא קבעי לה - להכא לא קבעי לה, אי להכא קבעי לה - להכא לא קבעי לה!

תירוץ: אמר ליה: באומר כל מקום שתרצה תנח.

